În Ateneu, acasă la familia Cazacu

(Grigore Constantinescu – 27 iunie 2011)

Ideea concertelor cu „familii de muzicieni” a adus un plus de afecțiune cantității deja majore de prețuire pentru cei care s-au aflat pe podiumul Sălii mari a Ateneului Român spre finalul lunii iunie. Invitații erau „Cazacii”, exprimare entuziastă a șefului de clan, violoncelistul Marin Cazacu. Împreună cu soția sa, flautista Constanța Cazacu și cu doi tineri, violonista Iulia Adriana Cazacu, violoncelistul Ștefan Cazacu, vorbind cu sala în care publicul era alcătuit aproape în întregime din admiratori ai unui maestru luminat de charismă, ilustrul artist ne-a oferit ceea ce am putea numi un portret de familie.

Demonstrația, plină de har, convingătoare a unit ideea de spirit afectiv cu cea de dăruire generoasă, caracteristici ale celor patru muzicieni în destinul lor sonor simultan. Îmi părea unificatoare raportarea la reperul-semnal de pian cu care Steluța Radu, buna lor prietenă și acompaniatoare, le pregătea și supraveghea „acordajul”, din convingerea că această acțiune este în sine și un simbol. Marin Cazacu, în postură de lider, a comentat întreg programul, dorindu-și să stabilească relația de familie cu toți cei care ascultau concertul. Le-a găsit un loc tuturor membrilor familiei, nuanțând vecinătatea și intrarea lor în istoria vieții sale. Nimic nu se afla, în muzicile cântate, înafara dialogurilor de acasă și de pe podium. Piesele alese aveau însușirea de a place și performa, ceea ce explică standardul de excepție al ascensiunii celor patru interpreți, căci acasă la Cazacu „se sântă bine!”.

Deoarece, după spusele lui Caragiale, există și „familia cea mare”, în partea a doua a serii muzicale s-a adăugat și ansamblul „Violoncellissimo”, alcătuit din foști și actuali studenți ai Maestrului, pe care profesorul știe să îi „țină mereu aproape”. De-a lungul istoriei muzicii, nu puține sunt asemenea relații, fie că vorbim de Bach, Mozart, Mendelssohn sau Strauss. Secretul existenței aparține unității prin acordaj, iubirii pentru artă și bucuriei de a aduce un bine oamenilor. Nu este ușor și nici puțin un asemenea efort. Dar răsplata respectă măsura, prin calitatea de eveniment a traseului parcurs. Seratele muzicale în București, organizate de Lanto Arte, au fost un prilej fericit de valorificare a acestei idei de Musicians Family.

Mai ales că și noi, cei din sală, ne-am simțit adoptați. Am preluat dintr-un dicton care circulă frecvent, un fragment: „Prezentul este un cadou!”.